

Ποῶς εἶδε μούτρα μασκαρᾶ
 νὰ παρασβαρῶνται ;
 ποῶς εἶδε μούτρα σοβαρᾶ
 νὰ καταμασκαρῶνται ;

Λεῖτε λοιπὸν, ἀγαπητοί, φίλοι μου ἀλλήλους,
 δεῖτε λοιπὸν ψηφίωμεν γνωρίμους μας καὶ φίλους.

Καὶ τοῦτος εἶναι φίλος
 τῆς θεᾶς μας τῆς Κοντύλας,
 καὶ ἐκεῖνος εἶναι γνώριμος
 καὶ εἰς ἡλικίαν ὄρφιμος.

Καὶ ἐκεῖνον πρῶτον βγάλε τον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ψηφίστε τον,
 καὶ ἂν ἔπειτα, μωρὸ ποιδᾶ, δὲν σὰς ἄρσεις φτύσει τον.
 Ἐὰν τόσα παρακάλα των μὴ στρέψετε τὰ ῥῶτα σας
 καὶ ἀφήσειε τους νὰ φιλοῦν τὰ μεθυσιμένα χνόπα σας.

Τῶν ἔποψηφιῶν σάλα
 πισιλοῦν τῆ μοῦρη μου,
 μ' ἔρωτοῦν τρανὰ κεφάλια
 καὶ γὰρ τὸ γαῖοθυι μου.

Τρώει πάντα τὸν σὰνὸ του καὶ ὄλους σὰς ἀσπάζεται,
 μὰ μὲ λόγια δὲν χορταίνει καὶ δὲν συναρπάζεται.

Π. — Τώρα τῆς Ἀποκρηθᾶς,
 ποῦ χορτσούν καὶ ἡ γρηθᾶς,
 φέραν κάλπαις καὶ μπαλιτσᾶς,
 γεγὰ γαρὸ σας κοπελιτσᾶς.

Καὶ τὴν Καθαρῆ; Δευτέρα
 κάθε ψηφοφόρου χέρα,
 ποῦχει σανιδρογαυῖρα,
 ἐκαθάρισε τὴν λέρα
 τῶν καλῶν καὶ τὴν μουντ' οὔρα.

Φ. — Ἐκλογαὶ τοῦ Βασιλείου...
 Περιμῆτο μου, θ' ἀρτίσω...
 καὶ τὸν Παππαβασιλείου
 τὸν γιατρὸ θὰ τὸν ψηφίσω.

Π. — Καὶ ἔσ' τὸν Πειραιᾶ μὸν λένε νὰ ψηφίσω τὸν Πορθη,
 ποῦ σὺγκνᾶς μὲ παραδῆς τὸς πτωχὸς παρηγορεῖ,
 καὶ φωνάζουν Πειραιώται
 καὶ ποικίλοι πατριῶται :
 Τοῦ Πορθη τοῦ Δημοσθένη
 δὸς του βουλευτῆς νὰ γένη.

Καὶ τὸν Βραχνὸ, βρε Φασουλῆ,
 μὸν τὸν ἐσώτησαν πολλοί.
 Καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ψήφισε καὶ τοῦτον, μαλαγᾶνα,
 καὶ ἂν ὀνομάζεται Βραχνὸς ἔχει φωνὴ καμπάνα.

Τρεῖς ἄξιος ὁ Κριτοεῖης,
 μὰ καὶ ὁ Σκινιτῆς προσφιλεῖς,
 καὶ οἱ θῶοί μας : οἱ Μουσοπόπουλοι, καὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Θανάσης...
 φίλος καὶ ὁ Σπηλιωτόπουλος... δὸς του καὶ δὲν θὰ χάσης.

Φ. — Νῆμον ποὺν νὰ πέταγα νὰ πῆγαυα ἰστὴ Σύρα,
 νὰ ψήφισα τὸν Μάτση, παιδὶ μὲ χαρακτῆρα,
 καὶ ἄλλεγὰ ἰστὸς Συριανὸς : ἀφήστε τὰ τεφτέρια,
 καὶ ἀσπρίστε τὸν Μάτση καὶ μὲ τὰ δῶο σας χέρια,
 καὶ ἄλλεγὰ ἰστῆς Συριανῆς μὲ τὸ πολὺ μαμῆρα :
 σηκώστε σὸν καὶ ἄλλοτε ψηλὰ τὸν Καλαμάρη.

Ὅμως ποσὸς δὲν λησμονῶ
 τὸν Γούναρη τὸν Πατρινὸ,
 καὶ σκοπὸς πρὸς τοὺς Πατρινοῦς,
 ποῦ πάντα τοὺς διέπει νοῦς :

Ἄν ὄντως ἔχετε μαλὸ
 ψηφίστε τον παρακαλῶ,
 καὶ ἄνδρες καθὼς τὸν Γούναρη τιμῶν τὰ Βουλευτήρια,
 καὶ ἔκ τῶν προτέρων δέξασθε θερμὰ συχαρητήρια.

Π. — Ἐορτῆς διπλῆς ἡμέρα... πᾶμε ν' ἀποκηρύξωμε,
 πᾶμε νὰ μασκαρευθῶμε καὶ νὰ μασκαρῶνουμε,
 καὶ ἄπο τοὺς ἔποψηφιῶν λόγους νὰ γυρῶνουμε
 καὶ τῶν λόγων τὸν ἄερα νὰ τὸν μαγειρῶνουμε.

ὦ Καρνάβαλε μεγάλε,
 μὸς ἄπο τῆς κάλπαις βγάλε
 παπαγάλους ἔναν καὶ ἔνα
 γὰρ τοὺς μέλλοντας ἀγῶνας...
 σὺ γὰρ μᾶς καὶ ἔμεις γὰρ σένα
 τῶν, φεῖ καὶ ἰστὸς αἰῶνας.

Φ. — Καὶ νῦν τοῦ Καρνάβαλου μας μεγάλ' ἡ βασιλεία,
 καὶ πάλιν καλῶς ὄρσεις ἰστὸ κῆρτος τὸ φερβῶνο...
 βεβαίως μασκαροτοπο μὲ δόξης μεγαλεῖα
 ἰστὸν κόσμον δὲν θ' ἀγνώρισε σὸν τοῦτο τὸ Ρωμαῖκο.

Ἐτὸν Φλογαῖτην, τρανὸ πολίτην.

Κλαίω κάλπην σωφροσύνης, ἐπιστήμης, ἀρετῆς,
 ποῦ τῆ εἴχε γὰρ τιμὴ καὶ λατρευτὸς πολιτευτῆς.
 Καὶ πολλοὶ μαζὶ μας κλαῖνε τέλειος κάλπης τὴν δροφάνια,
 καὶ τὴν στερανθῶνον τώρα μὲ δακρῶνόμενα στεφάνια.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
 καὶ ἄλλοις λόγους ἀγγελίαις.

Ἐποδηματοποιεῖον Γεωργίου τοῦ Σιρατῆ,
 ποῦ τῆς τέχνης του τὸ κάλλος μακροχρόνιον κρατεῖ,
 βραβευθὲν εἰς τὰς ἐκδόσεις μὲ βραβεῖα περισοδᾶ
 καὶ μεγάλα καὶ χρυσᾶ.

Καὶ εὐχεται καθεὶς πελάτης νῆχη τέσσερα ποδάρια
 μόνον γὰρ νὰ παραγγέλῃ ἰστὸν Σιρατῆ διπλὰ ζευγάρια.
 Πι περιφῆμα παποσίτση, στερεὰ τε καὶ λεπτὰ...
 ἴτε... ὄρφμος τοῦ Σκαθλοῦ καὶ ἀξῶνον τριανταεπτά.

